

SKRIFTLIG FRÅGA E-3342/09

från Vittorio Agnoletto (GUE/NGL), Vincenzo Aita (GUE/NGL), Giusto Catania (GUE/NGL), Luisa Morgantini (GUE/NGL) och Roberto Musacchio (GUE/NGL)
till kommissionen

Angående: Italienskt lagförslag som ändrar artikel 18 i lag nr 349 av den 8.7.1986 om miljöförstörelse och tillämpningen av gemenskapens miljöregler

I KOM(2008)0773 av 18.11.2008 understryker kommissionen de problem i medlemsstaterna som består i att man inte är tillräckligt omsorgsfull när EU-reglerna ska införlivas och att det saknas ansvarstagande, att det finns brister när det gäller tillämpningen från de decentraliserade förvaltningarnas sida samt att gemenskapsrätten ofta överträds genom att införlivandeåtgärder bryter mot det berörda direktivets bestämmelser eller försummelse att efterleva EG-domstolens domslut.

Århuskonventionen föreskriver, enligt direktiven 2003/4/EG¹ och 2003/35/EG², en omfattande rätt till domstolsprövning: 2003 lade kommissionen fram ett förslag till direktiv som Europaparlamentet antog redan vid första behandlingen, vilket innehöll tillämpningsåtgärder för tillgången till rättsliga åtgärder på miljöområdet i syfte att göra genomförandet av gemenskapens miljölagstiftning mer enhetlig. Det blev lättare att vända sig till nationella domstolar för att lösa problem på en nivå som ligger närmare medborgarna, eftersom det är de som är de första att påtala allvarliga brott mot gemenskapsreglerna.

Europaparlamentet har ett klart intresse av att tillämpningen blir ändamålsenlig: 10 procent av frågorna till kommissionen gäller miljön, liksom 35 procent av de framställningar som Europaparlamentets utskott för framställningar mottar.

Enligt lag nr 349 skulle de organisationer som definieras i artikel 13 kunna vända sig till förvaltningsdomstolar för att pröva åtgärder som inte överensstämmer med miljöreglerna eller kräva att de upphävs.

De ändringar som den italienska regeringen föreslår av artikel 18, på grundval av lag nr 2 av den 28.1.2009, för att påskynda genomförandet av arbeten skulle göra det omöjligt för förvaltningsdomstolarna att fatta beslut om att avbryta illegala arbeten och antingen tillerkänna de klagande ett skadestånd i pengar om deras klagomål vinner gehör hos domstolen eller ålägga dem att ersätta de ansvariga för arbetena för den skada dessa har åsamkats om de inte får gehör för sitt klagomål. Detta skulle vara en avskräckande faktor som allvarligt inkräktar på medborgarnas frihet.

Mot denna bakgrund undrar jag följande:

Kan kommissionen klargöra om den anser att regeringens förslag strider mot behovet av att göra medborgarna delaktiga, som Europeiska kommissionen och Europaparlamentet hävdar, mot bakgrund av de gällande direktiven (som främjar full och ändamålsenlig tillgång till rättvisan och informationen om miljövard) och dess rekommendationer av 18.11.2008 (där de oräkneliga överträdelserna från medlemsstaternas sida och de viktiga insatser organisationer och medborgare gör när det gäller att övervaka att EU-reglerna följs framhålls)?

¹ EUT L 41, 14.2.2003, s. 26.

² EUT L 156, 25.6.2003, s. 17.